

AMORE-MINA (abestiak)

I

Bitartean ametsa da
zuk erran diazuna, maitea:
maite nauzula, enia zirela.
Gaua zen ta illargi aundia,
gezurrezko gaua, gezurrezko illargia.
Bi itzal besterik ez ginen
lillurazko gau artan
itxasoaren ertzean ta
aitz aundi baten gainean.

II

Maitea, zure besoetan
ez da illargirik, ez izarrik.
Zure besoetan maitea
galdu egiten naiz ez dakit nungo bideetatik.

III

Enamoratua, ondarraren gainean
idatzi dut zure izena, maitea,
ondarraren gainean eta uraren ertzean.
D.La femme que j'ai choisie
la femme que j'ai chérie.M.
Irudi banal eta eternalak
(biotza ta gezia)
marrazten nituelarik
ondarraren gainean eta uraren ertzean.

TXORABIOA

Oh juventud terrible, oh terrible juventud!
corazón vacío!

Ez da ezer; ez da egia.
Kontra nagona naiz
kontraren kontra
ta inor ez da nere alde.

Gauerdian nago
romantikuen ugartean
Izatearen mugan
mugaren mugan

Eta Sade'ko markesaren gazteluan.

Gauerdian nago
Ta illak ditut lagunak
Aragon gaztea, Tzara, Neruda,
León Felipe,
Leautréamont, Lelian gizarajoa,
Kafka,

Eta Beaudelaire begirada tristea.

Gauerdian nago
ta itzalak ditut lagunak
bakarrik ez naizen
sekula sekulakotz.

MIKEL LASA.

EUSKAL-POETAK

Ager zaigun lenengoa da Beñat Etxepare,
Eiheralarreko elizan izan zana erretore.

An Jaunaren maitasuna zun irakasten soillik,
bañan aren liburuan ba-daukagu besterik.

Bego! Goi-ederra beti ez ba'dauka gogoan,
ba-du gure olerkariak zer goratu beragan.

Aragi maitasun utsen lillurak itsutua
ba'dakusagu batzutan, ta aiek atzipetua,

berak ez daki atzipetzen ta beti aren aurrean
gizona sentitzen dugu, loiean naiz urrean.

beti luma-muturrean aren biotza dago,
ta euskerakiko onginaia biotzari dario.

* * *

Errobi yauzkariaren ibar goxoan barna,
Garazi'rantz, urrats-urrats, dagiala bidea,

liburutxo bat eskuan, gure poeta dator,
buru zut ta begi argi, eta biotza borbor.

“Heuskaldun den gizon orok altxa beza buruia”,
idatzi du ta, goraki, ots egiten ba-doa.
ta maitemifñez: “Heuskara, jalgi adi kanpora!
Heuskara, jalgi plazara; habil mundu guzira!”

Itzok ez dira mintza-utsa, gogo-didarrak dira,
odol-yauztiri beroak, biotzaren pilpirak.

Aiek dagizkin poeta, euskaldun zintzo bat zan;
oi, aditu ba'litute zeuzkanek inguruan!

Baiña irudi dirdaitsua ba-dioa aienatuz,
buru makur ta begien argi bizia galduz.

Ta bere itzen oiartzuna, urruneko bidean
motelagotzen eta iltzen da euskaldun-belarrian.

BINGEN.

Caracas, 1961, Lotazilla.

